

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Drazí farníci, milí čtenáři,

vzpomínka na všechny věrné zesnulé, která připadá na 2. listopad, je dnem, kdy se modlíme za zemřelé. Vzpomínáme na ty, kteří s námi již nejsou, s kterými jsme prožili část života a měli jsme je rádi.

I když modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici (vzpomínka na zemřelé je součástí každého slavení mše svaté), památka se slaví od 10. století. V zemích s křesťanskou tradicí je zvykem během tohoto dne či období navštívit hřbitov a rodinný hrob a rozsvítit na něm svíčku či položit živé květiny, což má symbolizovat víru ve věčný život a vyjadřovat naději, že život hrobem nekončí.

Bývá zvykem, že se na hřbitovech konají „dušičkové“ pobožnosti.

Ať tedy naše modlitby v těchto dnech patří těm, co nás přešli do věčnosti, jako projev našich díků, lásky a úcty.

Otec Jenda

**NIC NENÍ NEMOŽNÉHO
PRO TOHO, KDO VĚŘÍ, NIC
NENÍ TĚŽKÉHO PRO
TOHO, KDO MILUJE.
SV. BERNÁRD**

O luhačovských hřbitovech

Mgr. Jaroslav Pančocha

„Hodně přemýšlet o smrti znamená intenzivněji prožít život.“

(P. Strauss, 1912 - 1994)

Listopad přináší každoroční setkání s našimi blízkými, kteří nás předešli v cestě na věčnost. Kromě úpravy hrobů a rozsvícení svíček si většinou uděláme čas na ohlednutí zpět, vzpomínky a poděkování. V Luhačovicích se setkáváme na hřbitově, který starší lidi označují jako „nový“, i když se na něm pohřbívá přes čtyřicet let.

Rád bych v tomto pohledu do minulosti citoval z hodnověrných písemných pramenů. Nejsou, či alespoň pro běžného smrtelníka není možné se k nim dostat. Musím tedy vycházet z vyprávění svého otce, prastrýců a pratety, protože jsem byl mnohokrát přítomen debatám zejména těchto příbuzných, ale i dalších lidí o všem možném. Podle výroku mého váženého pana učitele a pozdějšího kolegy Bronislava Václavíka, že někdy ústní podání je pravdivější než zápisy, které často dělají cizí lidé, dovoluji si pokračovat na základě své paměti. Možná, že si někdo řekne, že si vymýšlím, ale vzhledem k nedostatku písemného odborného a věrohodného pojednání bude snad prospěšné vzít zavděk alespoň tímto mým svědectvím.

Asi v 6. století do našich krajů přišli první slovanští osadníci a přinesli si s sebou žárový způsob pohřbívání svých mrtvých, jejichž popel ukládali do jamek nebo do uren. Ze 7. století nejsou doloženy žádné

slovanské hroby – způsob pohřbívání z té doby není archeologicky doložitelný, např. mohli popel rozprašovat, vhažovat do vody,... Na konci 8. a v 9. století se objevují první ploché kostrové hroby v mohylách na Moravě, kde byla mohylová pohřebiště roztroušena po celé staré sídelní oblasti. Jednotlivá mohylová pohřebiště se skládají z různě velkých mohyl, často rozložených ve volných skupinách.

Vztah slovanských pohřebišť k obcím není znám. Vypadá to ale tak, že mezi obydlenou částí krajiny a pohřebišťem byla vždy nějaká dělicí čára – hranice, což byl nejčastěji potok, plot, zeď,... Je velmi pravděpodobné, že mohylové pohřebiště používalo několik osad společně a že bylo na vyvýšeném místě.

U nás byl takový **mohylník v Oboře, v části zvané "Krhova"**. Mezi lidmi bylo jasné povědomí o existenci tohoto pohřebiště, navíc se zde čas od času nacházely předměty, které byly toho důkazem. To vedlo k archeologickému průzkumu, který v letech 1921-1922 prováděl dr. Červinka. Nálezy jsou uloženy v Moravském zemském muzeu v Brně. Umístění tohoto pohřebiště ukazuje na to, že ho užívalo několik okolních osad. Výzkumy hovoří asi o 60 mohylách, v každé vždy několik nebožtíků. O těchto pracích vyprávěl můj otec i dědeček, kteří se tam v té době byli podívat. Já jsem toto místo naposledy podrobně prohlížel začátkem 80. let, kdy byly jednotlivé mohyly ještě dobře rozpoznatelné.

Je zajímavé, že i v mohylách u nás se často nacházely kromě běžných předmětů i mince u hlavy zemřelého, což je nápadná podobnost s vložením mince-obolos pod jazyk mrtvého, aby měla jeho duše čím zaplatit za svůj převoz přes řeku Acherón-Léthé (latinsky Styx) do podsvětí převozníkoví Charónovi, jak se dočteme v řecké mytologii.

Je škoda, že město nevlastní nejenom jeden ze tří originálů zápisu o výzkumu dr. Červinky, ale ani kopie nalezených předmětů, i když je luhačovský muzejní spolek vlastnil a já jsem je viděl. Na území města bylo totiž takových nálezů více.

Když se na přelomu tisíciletí přestalo toto pohřebiště v Oboře, trať Krhova, užívat, muselo být založeno nové pohřebiště pro osadu Luhačovice, které s největší pravděpodobností sloužilo také okolním osadám. Pohřebiště bylo od obydlené části Luhačovic oddělené silnicí do Dolní Lhoty a potokem Štávnice. Místo mně ukázal můj prastrýc – bratr babičky. Tento hřbitov se užíval několik set let. Protože neexistují žádné zápisy, mohu jen věřit svým příbuzným. Doufám, že se mně podaří získat kopii mapy, ručně kreslené kolem roku 1700, v době, kdy ještě nestál zámek. Měl jsem možnost vidět ji pomocí internetové debaty, kdy jeden účastník asi na 30 vteřin mapu ukázal, a na místě hřbitova byly tři křížky, které jej označovaly. Tento **druhý luhačovský hřbitov** byl užíván pravděpodobně do konce 17. století. Potom jen nápadná květinová výzdoba připomínala jeho místo. Dnes o něm již nikdo neví, přestože hřbitovem stále je, jen neužívaným.

Třetí luhačovský hřbitov, kterému obyvatelé Luhačovic říkají „starý“, byl založen po roce 1700 mimo tehdejší hranice obce v nynější Ludkovské ulici. Byl celkem dvakrát rozšiřován, poprvé na jih, potom na sever. U tohoto třetího hřbitova byla postavena po roce 1920 pracovna pro hrobníka a márnice pro přípravu a uložení nebožtíka před pohřebním obřadem. Před márnicí byl také hospodářský dvůr hřbitova. Vše ve funkcionalistickém stylu.

Když se tento hřbitov přestal užívat, byly odstraněny pomníky hrobů, některé rodiny si pozůstatky svých mrtvých vykopaly a přenesly na nový hřbitov, naprostá většina je tam však nechala. Po roce 1990 byly všechny pomníky odstraněny a terén byl upraven tak, aby jej mohly technické služby snadno udržovat. Pracovna hrobníka i márnice se staly postupně skladem různého odpadu. Kolem roku 2000 bylo vše zbouráno a zůstala jen funkcionalistická brána, která měla být symbolem mezi světem živých a mrtvých a měla být doplněna pamětní deskou s údaji o hřbitově a počtu pohřbených. K tomu už ale nedošlo. Plocha, kde byla márnice a hospodářský dvůr, slouží jako parkoviště a sklad odpadu a odpadových nádob, ze vstupní brány si někdo dělá garáž.

Na hřbitově za dobu jeho trvání je pochováno nejméně 18000 obyvatel Luhačovic a okolí. Je smutné, že se toto pietní místo dosud nedočkaló úpravy, jakou si nepochybně zaslouží. Informační pamětní deska a vkusná úprava včetně květinové výzdoby alespoň na Dušičky je to nejmenší, co by si naši předkové, kteří tam odpočívají, zasloužili.

Čtvrtý hřbitov byl vybudován v letech 1974-8 jako "akce Z", tedy brigádnickou činností místních občanů, nad ulicí Hradisko. I když je více než čtyřicet let starý, starší lidé jej označují jako "nový". První pohřeb zde byl v listopadu 1978. Přestože byl hřbitov již dvakrát rozšiřován, ukazuje se, že plocha nestačí a bude se muset rozšířit znovu. Na hřbitově najdeme hroby občanů nejen z Luhačovic, Biskupic, Kladné, Žilína, ale také z Polichna, Ludkovic a dokonce ze vzdálenějších měst. Za dobu trvání tohoto hřbitova, tedy 43 let, odhaduji počet pohřbených na zhruba 3300 lidí.

Závěrem znovu připomínám, že tyto vzpomínky píši na základě toho, co jsem slyšel od svého otce, prastrýců a prarů a dalších příbuzných, když jsem byl přítomen jejich debatám. Měl jsem také možnost už před sedmdesáti lety slyšet a číst zápisy P. Josefa Nátra, který je psal na základě

rozhovorů s občany naší obce.

Doufám, že se určitě najdou lidé, kteří budou schopni a ochotni můj pohled na minulost doplnit. Prosím, aby se ozvali mně nebo redakci Farních listů. Bylo by škoda nechat si pro sebe případná zajímavá a cenná svědectví.

1. a 2. listopad jsou dny, kdy se velká většina lidí vydá na hřbitovy, zavzpomínat, poděkovat, podumat. Úpravou místa posledního odpočinku vzdáváme úctu našim nejbližším. Hřbitov je hřbitovem stále, i když není používán k pohřbívání. Zrušen by byl, kdyby všechny lidské ostatky byly vykopány a uloženy pietně jinde. Tak to platilo za starých časů a tak to platí dodnes. Měli bychom si to uvědomit a pietu těchto míst zachovávat. Takže na území našeho města vlastně máme hřbitovy čtyři a město by o ně mělo odpovídajícím způsobem pečovat.

Kněžské hroby

Na obou našich hřbitovech jsou kromě našich blízkých a přátel pochováni i naši duchovní otcové.

Žili s námi, křtili naše děti, oddávali snoubence, vyučovali, zpovídali, pohřbívali, mo-

dlili se s námi a za nás. Byli nám mnohdy oporou v našich těžkostech.

Vzpomeňme si na ně v těchto dnech s úctou a vděčností.

Foto: Jaroslav Pančocha

Foto: Jaroslav Pančocha

Halloween a křesťanství

Bc. Eva Janíková

Keltský původ

Přesný původ Halloweenu je předmětem diskuzí odborníků, avšak jako nejvíce pravděpodobný předchůdce tohoto svátku bývá uváděn keltský festival Samhain (čteno sah-wen). Keltský lid žijící ve středověké Evropě se usadil v oblasti zahrnující Irsko, Spojené království a severní Francii.

Tito lidé si rozdělili svůj rok na dvě poloviny či dvě roční období – „světlá polovina“ (léto) a „tmavá polovina“ (zima). Datum 31. října bylo mezníkem mezi koncem léta a začátkem zimy, která přináší tmavší a kratší dny, které byly často spojovány se smrtí. Vzhledem k tomu, že keltské náboženství dávalo veliký důraz na výběr místa a přírodních podmínek pro sklizeň a živobytí, kolovalo kolem této noci mezi obdobími spousta pověr. Věřili, že brána mezi zemí živých a zemí mrtvých se 31. října otevírá a mrtví mohou přejít do našeho světa.

Pro ochranu proti duchům se převlékali a nosili masky. Zde lze pravděpodobně hledat původ dnešního halloweenského převlékání do kostýmů. Údajně keltští kněží (druidové) naváděli lidi k tomu, aby sbírali a shromáždili z domů jídlo, které poslouží k usmíření s duchy, vílami, čarodějnicemi, elfy a jinými bytostmi, o kterých věřili, že během této noci vycházejí, aby ubližovali lidem. Toto jídlo často zahrnovalo pamlsky a sladkosti, což vedlo ke vzniku jedné z teorií o původu halloweenského koledování („trick-or-treating“),

ve Skotsku a Irsku nazývaného „guising“. Volně to lze přeložit „dej nám dáreček, nebo ti něco (nepěkného) provedeme“. V noci lidé zapalovali společně ohně, které symbolizovaly ukončení „světlé“ poloviny roku a měly chránit před nadcházející zimou.

Etymologie

Jestliže je předchůdcem Halloweenu keltský svátek Samhain, jak tedy vznikl dnešní název „Halloween“? Slovo „Halloween“ doslovně znamená „předvečer svátku Všech svatých“. Tento svátek pochází z křesťanské církve. Dne 13. května 609 po Kr. papež Bonifác IV. znovu vysvětil Pantheon v Římě a přejmenoval jej na „Kostel Panny Marie a mučedníků“. Tento den ustanovil jako památku církevních mučedníků. Papež Řehoř III. v 9. století věnoval tento svátek všem svatým (odtud název „All-hallows“ nebo „All Saints Day“) a přesunul jej z měsíce května na 1. listopad – přímo tedy následuje po keltském pohanském svátku Samhain. Noc, která tomuto svátku předchází (31. října), byla nazvána „All Hallows Eve“ a posléze zkrácenou verzí tohoto názvu – „Halloween“.

Křesťanské vlivy

Podobným způsobem, jako došlo k propojení náboženských slavností např. mezi Kelty a Římany, došlo také k propojení mezi Kelty a křesťany, když se začalo šířit křesťanství do keltských zemí. Proč došlo k tomuto propojení svátků a jaké to mělo následky, je popsáno takto: Při svém šíření po Evropě křesťanství narazilo na domo-

rodé pohanské kultury a bylo konfrontováno s jejich zvyky. Pohanské zvyky a svátky byly tak zakořeněné, že je noví konvertité považovali za základní stavební kameny své víry. K řešení tohoto problému církev obvykle přesunula křesťanský svátek na den v kalendáři, který přímo souvisel s pohanským svátkem. Záměrem bylo čelit pohanským vlivům a poskytnout křesťanskou alternativu tohoto svátku. Církev však nejčastěji dosáhla pouze „pokřesťanštění“ pohanského rituálu – rituál byl pořád pohanský, ale mísil se s křesťanskou symbolikou. Tak to bylo i se svátkem „All Saints Eve“ – který byl původní alternativou Halloweenu.

V tomto smyslu byl vlastně svátek Samhain absorbován do Halloweenu. Totéž platí pro jiné křesťanské svátky jako Vánoce a Velikonoce, které mají také pohanský původ nebo alespoň termín jejich konání je totožný s termínem pohanských svátků. Halloween se nakonec dostal do Severní Ameriky kolem druhé poloviny 19. století, když v roce 1846 přišla velká vlna irských přistěhovalců, kteří s sebou přinesli své tradice. Některé zvyky svátku Samhain přetrvaly až dodnes – kostýmy, „trick-or-treating“ (koledování) a sladkosti.

Dnešní podoba

Dnes jsou tradičními znaky Halloweenu

vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, přišery, kostlivci atd. Typickými barvami jsou černá a oranžová. Tento importovaný pohanský svátek je dnes především předmětem zábavy a obchodu. Lidé jsou vyzýváni, aby vytvořili halloweenskou strašidelnou atmosféru díky maskám a strašidelným kostýmům, školy a školky tvoří program laděný v tomto duchu.

Bohužel propagací tohoto pohanského svátku se postupně vytlačuje křesťanský svátek všech svatých, ve kterém jednáme prosíme o přímluvu naše svaté a uvědomujeme si smysl a cíl svého pozemského života, a jednak památka Všech věrných zemřelých, kdy se účastníme mše svaté obětované za zemřelé, navštěvujeme hřbitovy a modlíme se za ně. Je smutné vidět, jak dřívější společné chystání věnečků na hroby našich drahých vystřídalo dlabání dýně a převlékání dětí do podivných strašidelných masek a tím přejímání pohanského svátku nám kulturně vzdáleného.

Zaměříme se, místo přizpůsobování se tradici Halloweenu, na prožívání svátku Všech svatých a Památky zemřelých. Tyto věci se totiž dají prožívat krásně a pro děti velmi inspirativně. Místo převlékání se za podivné přišery můžeme zajít s dětmi na hřbitov, nejlépe k večeru, kdy je prozářen svícemi.

Modlitba za zemřelé

Bože, Pane živých i mrtvých, smíme se na Tebe obracet s každou starostí. Prosíme Tě za ty, kteří zemřeli a dosud nejsou plně spojeni s Tebou.

Zbav je vin a překážek, které jim stojí v cestě k Tobě. Dej, ať brzy zakusí plné štěstí života s Tebou.

FarLístek

Děti dětem

Příloha farních listů věnovaná dětem

Listopad – vzpomínáme na zemřelé

Tak jako věřila celá řada národů, že nás mohou naši zesnulí navštívit (např. Keltové), věří tomu stále i v Mexiku.

Toto léto jsem se dozvěděla něco více o tradicích Mexičanů od P. Ludvíka Málka (původem z Újezdce u Luhačovic), který je v Mexiku celou řadu let misionářem a vyučuje tam na teologické fakultě budoucí kněze. Otec Ludvík mi vyprávěl, jak je v jeho nové zemi svátek Día de los Muertos (svátek zemřelých), který se u nich slaví 2. 11., největší oslavou v roce. Věřící vytváří obrovské květinové výzdoby, nosí na hřbitov jídlo svým zemřelým příbuzným a staví oltáře s jejich fotografiemi. Věří, že pokud by někdo z blízkých zemřelých na oltáři chyběl, nemohl by se v tento jediný možný den za nimi do světa živých podívat. Oranžové okvětní lístky mají tyto zemřelé dovést do domovů, proto je jimi pokryta většina cest a chodníčků.

Možná také znáš animovanou pohádku Coco, která tuto Mexickou tradici popisuje. Myslela jsem si, že v pohádce filmaři trochu přehánějí, ale opak je pravdou. Otec Ludvík mi ukázal mnoho fotografií a hodně mi toho povyprávěl (nejen o tomto svátku, ale i o Panně Marii Guadalupské), a tak už vím, že svátek zemřelých je v Mexiku opravdu velkolepý v křesťanském duchu. Určitě se na pohádku podívej, je moc pěkná a je pro celou rodinu.

Děkování za podzim

Děkuji Ti, Pane, za padající listí, ve kterém si můžu s kamarády hrát.

Děkuji Ti za kaštiny. Můžu je nosit zvířátkům do lesa k jídlu, ale také z nich něco vyrobit.

Děkuji Ti, Pane, za déšť. Dává zemi vláhu a já pak můžu skotačit v loužích.

Děkuji Ti také za vítr. Pomáhá nám, když si použijeme draky.

Děkuji Ti, Pane, i za to, že se mám do čeho obléci, když je venku chladno.

Děkuji za svatého Martina, že můžeme slavit v Pozlovicích jeho svátek.

Omalovánka a šablona na WindowArt v jednom

Narodila se v roce 1207 uherskému králi Ondřeji II. Byla sestřenicí sv. Anežky České a neteří sv. Hedviky. Vychovávána byla jako snoubenka Ludvíka IV. na hradě Wartburgu. Provdala se v r. 1221 a před narozením poslední dcery v roce 1227 ovdověla. Po celý život vynikala pokorou a konáním skutků milosrdné lásky. Přes těžký úděl po vyhnání z hradu nezatrpkla. Odmítla úvahy o dalším sňatku i návrat do Uher a z lásky ke Kristu žila podle rad evangelia jako františkánská terciářka ve službě nemocným a ubohým. Zemřela ve 24 letech.

Osmisměrka

D O B R O S L A V A
A N E Ž K A N A R D
N T P H V V Š I A N
O N O C D A Í Č D U
R E K Ě Z L L T I M
B M O T A S E C M D
E E R J R I Š T Á E
R L P O O D V Í J V
T K S V G Z V A A A
A L I M D U L T N Í

ANEŽKA, DOBROSLAVA,
EDMUND, GORAZD, IVAN,
JAN, KLEMENT, LUDMILA,
NORBERT, PROKOP, RADIM,
VÁCLAV, VÍT, VOJTĚCH,
ZDISLAVA.

Tajenka: _ _ _ _ _
_ _ _ _ _.

Pozvánky

Ministrantské schůzky

Schůzky máme každých 14 dní v sobotu dopoledne, společně obě farnosti. Pozlovice čekají v 9 h u fary v Pozlovicích a přijedou společně do Luhačovic.

Začínáme v 9:15 h. První část schůzky zahájíme modlitbou, následně nauka o ministrování.

Druhá část je věnována hrám a sportu venku nebo v tělocvičně. Končíme po 11. hodině.

Nejbližší schůzka se uskuteční **v sobotu 6. listopadu.**

Mládežnická schola Luhačovice

Schola se poprvé sejde ve čtvrtek **4. listopadu po mši svaté** (přibližně v 17:45 h) na kůru u varhan v kostele Svaté Rodiny.

Zpívat budeme vždy v neděli na ranní mši svaté v 8:30 h.

Přidej se i ty a zapoj se tak aktivně do slavení liturgie. Těšíme se na tebe!

Průvod svatých

Přidej se i ty k průvodu svatých v Luhačovicích **v neděli 31. 10.** Nachystej si kostým nebo třeba jen atributy některého svatého (může to být tvůj křestní patron nebo klidně jiný svatý) a přijď tím obohatit druhé.

Průvod **vyjde v 17 h od kostela Svaté Rodiny**, poté bude večerní DĚTSKÁ mše svatá v 18:15 h.

Spojovačka ČESKÉ NEBE

1. svatý Vít	A – První pokřtěná česká kněžna, babička a vychovatelka sv. Václava a první česká mučednice.
2. svatá Orosia	O – Pražský generální vikář mučený a shozený z Karlova mostu. Patronem Česka, Bavorska, lodářů, vorařů, mlynářů, duchovních, cti a zpovědního tajemství.
3. svatý Gorazd	S – Český misionář původem z Prachatic, biskup Filadelfie a druhý světec v USA
4. sv. Edmund Kampián	B – Moravský arcibiskup patřící do seznamu Sedmipočteníků, žák Soluňských bratří.
5. sv. Jan Nepomucký	O – Světice vychovaná knížetem Bořivojem a sv. Ludmilou, mučednice uctívaná ve Španělsku s českým jménem, které ti vyjde v tajence.
6. sv. Jan Nepomuk Neumann	R – Britský jezuita, mučedník, studoval v Brně, vyučoval v Praze.
7. sv. Klement Maria Hofbauer	L – Kněz, řeholník, pocházel z Tasovic u Znojma. Hlavní patron Vídně. Zasloužil se o zrušení Josefínských dekretů.
8. svatý Prokop	V – Slezský katolický kněz, který zemřel roku 1620. Byl obviněn z velezrady, mučen útrpným právem, ale zpovědní tajemství neporušil.
9. sv. Jan Sarkander	A – Kněz a později poustevník, spoluzakladatel a první opat Sázavského kláštera. Patron Čech, horníků, zemědělců a vinařů.
10. svatá Ludmila	D – Starokřesťanský mučedník ze Sicílie, jehož ostatky jsou v Praze. Patron tanečníků, herců a rybářů.

Tajenka: Svatá

— — — — —
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Je uctívána ve Španělsku pod jménem Orosia či Eurosia. Brzy osiřela a byla vychovávána knížetem Bořivojem I. a svatou Ludmilou nejspíše na Levém Hradci. V roce 880 požádal papež Jan VIII. svatého Metoděje během jeho třetí návštěvy v Římě, aby našel vhodnou nevěstu pro syna navarrského krále Fortuny I. Metoděj doporučil právě (doplň z tajenky). Svatba se uskutečnila v zastoupení. Po svatbě se svatební průvod vydal do Navarry. Průvod byl však v blízkosti španělského města Yebra de Basa přepaden Maury. Jejich velitel Aben Lupo požádal (doplň z tajenky), aby se stala jeho ženou, ona však odmítla. Byla pak mučena, byly jí utáty končetiny a useknuta hlava. Poté se strhla bouře. Je patronkou města Jaca ve Španělsku.

Výklad Velepísně lásky

4. kapitola exhortace *Amoris laetitia* papeže Františka

Velkorysý odstup

Několikrát jsme řekli, že abychom mohli milovat druhé, musíme nejprve milovat sebe. Jenomže tento hymnus na lásku prohlašuje, že láska „nemyslí jen a jen na sebe“ anebo že „nehledá svůj prospěch“. Tento výraz se používá také v dalším textu: „Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých“ (Flp 2,4). Podle takového jasného prohlášení Písma nesmíme upřednostňovat lásku k sobě, jako by byla vznešenější než darování sebe druhým. Určité upřednostňování lásky k sobě může být chápáno jenom jako psychologická podmínka, protože platí, že kdo není schopen lásky k sobě, těžko dokáže milovat druhé: „Kdo je zlý k sobě, ke komu bude dobrý? [...] Není nikdo horší než ten, kdo sám sobě nepřeje“ (Sir 14,5–6).

Ale Tomáš Akvinský vysvětluje, že lásce je vlastněji chtít milovat než chtít být milován“ a že přece „matky, které milují nejvíc, se snaží víc milovat, než být milovány“. Proto láska může převyšovat požadavky spravedlnosti a nezištně se rozlévat „a nic nečekat nazpět“ (Lk 6,35), a tak může dosáhnout až nejvyššího stupně, kterým je „dát život“ za druhé (Jan 15,13). Je vůbec taková velkodušnost, která nás vede dávat nezištně, včetně vlastního života, ve skutečnosti možná? Určitě je možná, protože Pán ji v evangeliu žádá: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“ (Mt 10,8).

Převzato z knihy: Papež František, Láska v manželství, Výklad Velepísně lásky ve 4. kapitole exhortace Amoris laetitia, Karmelitánské nakladatelství, 2017.

Plnomocné odpustky pro duše v očistci

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možno získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou návštěva kostela nebo kaple spojená s modlitbou Páně (Otče náš) a Vyznáním víry (Věřím v Boha).

Od 3. do 8. listopadu lze získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě 3 obvyklých podmínek je podmínkou návštěva hřbitova spojená s modlitbou (třeba jen v duchu) za zemřelé.

Co jsou to odpustky?

Je to praxe modlitby, ve které prosíme o pomoc pro toho, kdo ji nejvíc potřebuje, aby mu byly odpuštěny časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena.

Jedná se tedy o přímluvnou modlitbu, nikoli o magii, jak si ateisté mohou myslet.

Farní rada farnosti Luhačovice

Ve volbách do pastorační rady farnosti Luhačovice byli zvoleni tito kandidáti:

Radmila Holubová se 116 hlasy,

Tomáš Semela se 109 hlasy,

Mgr. et Mgr. Přemysl Janík s 81 hlasy,

Ing. Martin Gajdůšek se 76 hlasy.

Pan farář další 4 členy rady jmenoval:

Lukáš Hýsek,

Lubomír Vaculčík,

Mgr. Pavlína Stolaříková,

Mgr. Lenka Semelová, DiS.

Členové pastorační rady farnosti se sešli na první schůzce dne 14. 10. 2021 a ze svých řad vybrali jednoho zástupce do ekonomické rady farnosti. Byl jím zvolen pan Přemysl Janík. Pan farář druhého člena ekonomické rady jmenoval: **Ing. Zdeněk Semela**.

Náplní prvního setkání bylo seznámení se s možností proměny vnitřního prostoru kostela Svaté Rodiny, plán akcí na nejbližší měsíce, Kurzy Alfa a možnost využití farních prostor.

Představujeme blíže členy farní rady:

- Ing. Martin Gajdůšek, 43 let, vývojový pracovník, zastupitel obce Biskupice, kytarista a zpěvák scholy
- Radmila Holubová, 46 let, účetní, kostelnice
- Lukáš Hýsek, 46 let, strojuvůdce, spoluorganizátor akcí ve farnosti
- Mgr. et Mgr. Přemysl Janík, 43 let, právník, radní města Luhačovice, člen ekonomické rady farnosti
- Tomáš Semela, 46 let, truhlář, akolita, technický správce ve farnosti
- Ing. Zdeněk Semela, 58 let, ekonom, člen ekonomické rady farnosti
- Mgr. Lenka Semelová, DiS., ředitelka Charity Luhačovice, zastupitelka Města Luhačovice
- Mgr. Pavlína Stolaříková, 31 let, veřejný opatrovník a koordinátor komunitního plánování sociálních služeb, organizátorka akcí pro děti/mládež a Otevřených bran
- Lubomír Vaculčík, 65 let, podnikatel, ochotný dobrovolník při farních akcích a slavnostech, farní fotograf

Farní rada farnosti Pozlovice

Do pastorační rady farnosti Pozlovice byli zvoleni tito kandidáti:

Ing. Jiří Šústek s 94 hlasy,

Karel Adámek ml. se 73 hlasy,

Antonín Miškařík se 72 hlasy,

Ing. Miroslav Papoušek se 69 hlasy.

Pan farář další 4 členy rady jmenoval:

Ing. Bohumil Vráblík, PhD.,

Jindřich Vavrýs,

JUDr. Petr Coufalík,

Veronika Hříbová.

Dalším členem pastorační rady farnosti je

Mgr. Karel Adámek st. z pozice jáhna.

První schůze pastorační rady farnosti se uskutečnila ve čtvrtek 21. 10. 2021.

Členové ekonomické rady jsou Ing. Jiří Šústek a Ing. Miroslav Papoušek.

Představujeme blíže členy farní rady:

- Mgr. Karel Adámek st., 63 let, trvalý jáhen, koordinátor dobrovolníků v Charitě Luhačovice
- Karel Adámek ml., 37 let, má 4 děti, pracuje v Luhačovicích jako realitní makléř, je dlouholetý ministrant i akolyta, do budoucna by se rád věnoval ministrantům
- JUDr. Petr Coufalík, 32 let, má 2 děti, v rámci činnosti farní rady by se rád věnoval evangelizaci a pastorační ob-

zvláště mladých rodin

- Veronika Hříbová, 43 let, z Podhradí, má 3 děti, pracuje v Luhačovicích ve službách, ve farnosti by ráda iniciovala adorace pro děti
- Antonín Miškařík, 56 let, řidič MHD ve Zlíně, akolyta a farní kronikář
- Ing. Miroslav Papoušek, 41 let, místostarosta a ekonom městyse Pozlovice, dlouholetý ministrant i akolyta, rád by i nadále pokračoval ve vedení ministrantů
- Ing. Jiří Šústek, 60 let, místostarosta města Luhačovice, pomoc při jakýchkoliv akcích farnosti, příprava farních akcí, ekonomika farnosti
- Jindřich Vavrýs, 70 let, důchodce, stará se o kapli sv. Zdislavy na Podhradí jako kostelník a podílí se zde na přípravě všech událostí během roku – příprava májových pobožností, organizace průvodu z Podhradí do Pozlovic na pouť ke sv. Anně, příprava oltáře ke Slavnosti Těla a Krve Páně...
- Ing. Bohumil Vráblík, PhD., vzděláním ekonom, pracuje jako generální ředitel společnosti Europasta SE, ve farní radě se v minulosti soustředil na ekonomická a majetkoprávní témata, stejným způsobem bude i nadále nápomocný

Co nás ve farnostech čeká

Neděle 31. 10. / Luhačovice

Pobožnost na hřbitově, Průvod svatých

- 15.00 hod. pobožnost na hřbitově
 - 17.00 hod. průvod vyjde od kostela Svaté Rodiny
 - 18.15 hod. mše svatá pro DĚTI
-

Pondělí 1. 11. / Luhačovice, Pozlovice

Slavnost VŠECH SVATÝCH

- 7.00 hod. mše sv. v zámecké kapli
 - 17.00 hod. mše svatá v kostele svatého Martina v Pozlovicích
 - 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny v Luhačovicích
-

Úterý 2. 11. / Luhačovice, Pozlovice

Vzpom. NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

- 7.00 hod. mše sv. v zámecké kapli
 - 17.00 hod. mše svatá v kostele svatého Martina v Pozlovicích, po ní pobožnost na hřbitově
 - 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny v Luhačovicích
-

Úterý 2. 11. / Ludkovice

Vzpom. NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

- 16.30 hod. pobožnost na hřbitově
 - 17.00 hod. mše sv.
-

Neděle 14. 11. / Pozlovice

Patrocinium kostela svatého Martina

- 10.00 hod. slavností mše sv. v kostele svatého Martina v Pozlovicích
- po mši sv. příjezd sv. Martina v doprovodu na koních

Pátek 19. 11. / Luhačovice

Mše svatá a beseda s Mons. Josefem

Suchárem z Neratova

- 17.00 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny
 - Po mši sv. bude následovat beseda
-

Pátek-Sobota 19.-20. 11. / Val. Klobouky

Děkanátní setkání mládeže

- pátek od 19.30 hod. předprogram
 - sobota od 9.00 hod. hlavní program
-

Něděle 21. 11. / Řetečov

Pouť ke svaté Anežce České

- 11.30 hod. mše svatá
-

Pátek 3. 12. / Luhačovice

Adventní benefiční koncert pro Charitu Luhačovice

- 17.00 hod. mše sv. v kostele Sv. Rodiny
 - 18.30 hod. koncert
-

Sobota 4. 12. / Luhačovice

Duchovní obnova s P. Pavlem Šupolem

Neděle 5. 12. / Luhačovice

Svatý Mikuláš

- 17.00 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny, při níž nás navštíví svatý Mikuláš
-

Pondělí 6. 12. / Pozlovice

Svatý Mikuláš

- 17.00 hod. mše sv. v kostele sv. Martina, po níž přijde sv. Mikuláš

Co se u nás událo

Koncert Jiřího Raina

V pátek 8. října proběhl koncert Jiřího Raina, zpěváka a frontmana kapely Sebastian a kytaristy kapely Citron, a jeho ženy Gabriely, která hrála na cajon /kachon/.

Zazněly písně z vlastní tvorby George, jak se Jiří Rain nazývá, tak i z repertoáru kapel, ve kterých hraje a zpívá. Kromě hudby zaznělo také svědectví o hledání a nalezení víry a poslání Jiřího Raina v projektu pomoci dětem z dětských domovů. Zdůraznil i další problémy dnešní doby.

Setkávání nad knihou

V měsíci říjnu proběhlo první setkání nad knihou s našimi farními knihovnicemi. Ty Vás srdečně zvou i na další schůzky.

Znáte jména Anselm Grün, Max Kašparů, Tomáš Halík, Marek Orko Vácha či Štěpán Smolen? Knihy těchto a celé řady známých a neznámých autorů skrývá naše farní knihovna.

Sejdeme se opět ve středu 10. listopadu po mši svaté v klubovně kostela v Luhačovicích.

Přijďte, budete vítáni.
Vaše knihovnice

Pozvánka

CHARITA LUHAČOVICE VÁS ZVE

13. Adventní benefiční koncert

3. prosince 2021 | 18:30 | kostel Svaté rodiny Luhačovice

**Účinkují žáci
a pedagogové hudebního
oboru ZUŠ Luhačovice.**

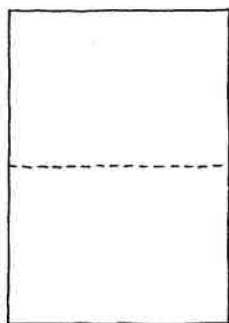
**Výtěžek z koncertu bude použit na zlepšení
zázemí pracovníků našich sociálních služeb.**

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, web: www.luhacovicefarnost.cz.

FB: www.facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Farlístek: Anna Marie Janíková. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Bc. Eva Janíková. Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. listopadu.

Adventní řetěz pro celou rodinu

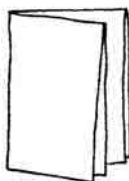
Adventní doba nás vybízí k bdělosti, je časem, kdy máme „připravovat cestu Pánu, vyrovnávat mu stezky“ (Mk 1,3). Advent je aktivní přípravou na příchod Ježíše Krista – o Vánocích i na konci věků. V rodinách probíhá spíše příprava na Vánoce. Za tímto účelem nabízíme námět, kdy děti i jejich rodiče vytvářejí řetěz z papírových srdíček. Srdce symbolizuje lásku, kterou k nám má Bůh, když poslal na zem svého Syna, jehož narození o Vánocích slavíme. Srdce také znamená naši lásku, kterou projevujeme dobrými skutky, postem či modlitbou.

↑ obr. 1
barevný papír formátu A6

obr. 2

obr. 3

← obr. 5
Pozor na správné
položení šablony
(hřbet papíru vlevo,
vpravo a dole jsou
volné strany).

----- čárkovaná čára = přehni papír
- - - - - čerchovaná čára = střihej ✂

obr. 4
tvrdá šablona
měřítko 1 : 1

Zdroj: Katechetické centrum Biskupství brněnského 2005

Způsob použití:

Před začátkem adventu se rodina domluví, jak budou řetěz vytvářet. Každý člen může mít vlastní barvu srdíček, nebo budou srdíčka určitých barev znamenat určité dobré skutky (např. modlitbu, zřeknutí se něčeho, pomoc druhému...). Srdíčka si může každý zavěsit do řetězu na konci dne (při večerní modlitbě nebo před spaním) podle toho, co se mu podařilo vykonat, nebo prostě jako výraz vděčnosti Bohu. Na Vánoce řetěz ozdobí domácí vánoční stromek.

← obr. 6
Dvojitá srdce
se do sebe
postupně
zavěšují.

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejně. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, web: www.luhacovicefarnost.cz.

FB: www.facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Farlístek: Anna Marie Janíková. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Bc. Eva Janíková. Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. listopadu.